Published monthly by
Slovenian National Federation
of Canada,

President Augustin Kuk, Dr. Jur.
For the Editorial Board:
Rudolf Čuješ, Dr. Rer. Pol.
Address: 646 Euclid Ave., Toronto, Ont.
Canada

Subscription rates: $ 3.- per year, 25¢
per copy.
Advert. 1 column x 1" $2.10

slovenska DRŽAVA

FOR A FREE SLOVENIA

KDOR ZANIČUJE SE
SAM, —
PODLAGA JE TUJČEVI
PETI !

J.V. Koseski

LETNIK XI. — VOLUME XI. TORONTO 1, JANUAR 1960 STEVILKA 1. — NUMBER 1.

KAJ SE BOJITE?

Ideje zmagujejo po ljudeh. Zgodovina pove, da so bili nosilci raznih idej, ki so se pojavljale v zgodovini narodov in splošnega človeštva, ljudje odločne volje, pripravljeni tudi na žrtve.

Ideje, ki so globoko zaorale v zgodovini človeške družbe, niso zmagale čez noč. Nosilci idej so storili svoje, doprinesli so svoj delež, čas je pa tudi po svoje pomagal. Nosilci idej so šli v večnost, toda ideje, ki so jih sprožili, če so bile zdrave in koristne, so se uveljavile večkrat šele pozneje.

Slovenska državna ideja ni le od danes. Zavest vseslovenske povezanosti datira daleč nazaj v zgodovino. Zavest, da smo Slovenci imeli nekoč vladarje svoje krvi, ni zamrla kljub tisoč letnemu hlapčevanju Habsburžanom. Narodni tabori po letu 1848 so izvencli v enoglasno zahtevo, "naj se pokrajine, kjer bivajo Slovenci, združijo v eno samoupravno telo, ki naj bo kakor kraljestvo . . ."

Zahteva po slovenski državi je butnila ž vso silo zopet na dan po zlomu neprirodne in vsiljene kraljevine, nazvane "Jugoslavija". Ni bilo to "nergaštvo", ampak ukaz narodne zavesti. Ni prave svobode, če ni narodne samostojnosti. Ni napredka ne v kulturnem, v gospodarskem in ne v narodnem pogledu, če narod sam ne odloča po svojih izbranih zastopnikih v lastni državi. Z ozirom, da je danes svet tako ozko povezan in da armada, kot je bila n. pr. "jugoslovanska", ne pomenijo prav nič, je prigovarjanje nekaterih zastarelih politikov, da je bodočnost in varnost Slovencev najbolj zagotovljena v "Jugoslaviji", prazna bajka. Samo še politično slepilo za naivne in nepismene ljudi!

Slovenska narodna država, je naša narodna pravica. Slep in naiven je, kdor meni, da bomo lahko uspevali v kaki jugoslovanski utopiji, kjer bodo našo usodo krmarili po bizantinskem receptu Karadjordjeviči in nam pamet solili srbski diplomati. Ti bodo tudi v bodoče, kakor v preteklosti, poznali le koristi Srbije. Ali nas davčne številke od leta 1918 do danes niso nič naučile? Ali nas nič ne uči stremljenje Beograda, naj Slovenci vendar le že žrtvujemo jezik Slomška, Prešerna, Gregorčija, Cankarja in drugih velikanov na ljubo "jugoslovanskemu", t.j srbskemu jeziku? Ena država, en jezik, potem bo Beograd lahko vladal z žandarji kot od leta 1918 do danes. Le čudno, da glasilo "Slov. krščanske demokracije" tako malo omenja, ta prizadevanja sedanjega tiranskega režima. Pa ni trebe misliti, da se bo s spremembo komunističnega terorja kaj spremenilo. To stremljenje je velesrbskim krogom prešlo v meso in kri. Ni odpomoči razven v svobodni slovenski državi!

Ideja o slovenski narodni državi, prosti tujega varuštva je kaj prirodna. Le čudno, da se še najdejo ljudje, ki se boje to idejo javno izpovedati. Kaj je v ozadju, se vprašamo? Strahopetnost? So taki — le Slovenci vredni nasledniki dr. A. Korošca, ki je upal cesarju Karlu Zadnjemu reči: "Veličanstvo, prepozno"! Razumemo narod doma. Ta ne sme svobodno govoriti. Toda mi v emigraciji? Koga se bojimo?

V vseh dobah so bili ljudje, ki so skušali jahati na dveh konjih. Za vsak primer! Naj bo še kdo tako spreten jahač,, enkrat mu bo spodletelo. Enkrat bo moral vsak pokazati pravi obraz. Ali takozvani "jugoslovanski", ki pomeni za Slovence narodnostno smrt in suženjstvo, ali pa obraz odkritega Slovenca, ki je pripravljen doprinesti vse, tudi največje osebne žrtve za narodno svobodo in lepšo bodočnost v lastni državi. Eno ali drugo! Danes še lahko izbirajo, pojutrišnjem bo lahko to prepozno. Narod bo take dvolične ljudi spoznal. Ne mi v emigraciji, narod doma! Izrekel bo sodbo nad onimi, ki zaradi trenutne osebne koristi, zaradi "posebnih interesov" stojijo v ozadju in upajo priznati svoje prepričanje le med "zaupnimi" ljudmi, da ne bi sebi tako ali tako škodili.

Več kdo zna, večjo izobrazbo kdor ima, tem več pomeni za Slovenstvo v emigraciji. Dolžnost njegova je, da se postavi na mesto, ki njegovi sposobnosti odgovanja! Stati ob strani, ko se odloča morda za stoletja našo narodna usoda, je narodni greh! Nič ne pomenijo takozvane "osebne" koristi, nič niso v primeri z težkim položajem rojakov v domovini, ambicije v Ameriki in drugod. Vse je postavljeno na kocko, t.j. ne sodelovanje prav vseh Slovencev, od onega, ki ima vseučiliško diplomo iz domovine, ali kje v emigraciji, pa do zadnjega ročnega delavca, ki ima morda samo osnovno šolo. To ni važno! Važen je duh, ideja, ki gori v srcu! Če ideje ni v srcu, je tak človek sicer Slovence, toda mrtev ud emigracije, ki nič ne pomeni za narodno bodočnost. Otrpel jezik, ki ne govori več, mrtva roka, ki ne more nič več storiti in ničesar dati za rešitev naroda, prazno srce, ki je izgorelo ne v ljubezni za narod ampak za osebni "jaz".

Ti, ki to bereš, presodi, kje si in kaj si! Zastavi si resno vprašanje: Sem li tudi jaz med onimi, ki se boje povedati, kaj so in kaj želijo svojemu narodu, ki doma trpi, trpi in krvavi ter tako težko čaka, da nekdo zanj v njegovem imenu v sbobodnem svetu spregovori besedo o slovenski narodni državi . . .

M. Geratič

OB PETNAJSTLETNICI SLOVENSKE POLITIČNE EMIGRACIJE

Mesecа maja bo preteklo petnajst let, odkar smo zapustili Slovenijo on odšli v neizgledno begunstvo.

Človek bi pričakoval, da bo številna slovenska politična emigracija po tolikih letih in mnogih izkušnjah v bistveno narodnih osnovah edina, v popolnem soglasju; da bomo kot svobodni glasniki zasužnjenega naroda vsi, brez izjeme, delali za boljšo in lepšo bodočnost našega, stoletja zatiranega naroda, za obnovo slovenske države.

Bistveni vzroki za nesporazum, nejasnost in posledično nezanimanje za narodna vprašanja v slovenski politični emigraciji, so v glavnem naslednji:

1. pomanjkanje narodne politike,

2. pomanjkanje slovenskega, času primerno izdelanega narodnega programa,

3. pomanjkanje osrednjega, od vseh skupin v begunstvu, demokratično izbranega slovenskega političnega predstavništva.

Za pravilno razumevanje današnjega stanja v domovini in begunstvu bi bilo potrebno seči nazaj v drugo polovico 19. stoletja, v katerem so bile že podane današnje miselne smernice slovenskega javnega življenja.

Vendar, upam, bo slika kljub temu dovolj jasna, če bežno prikličemo v spomin razmere v Sloveniji ob začetku druge svetovne vojne.

Takrat so v Sloveniji prevladovale v glavnem nekako tri, več ali manj že jasno opredeljene politične smeri:

1. uradno jugoslovanska, (tukaj vključujemo SLS ali bolje rečeno JRZ, JNS in JSS.)

2. Številčno majhna, a dobro organizirana, komunistična, ki je ob začetku druge svetovne vojne štela le okrog 375! pravih članov,

3. in v odklonu nezdravih razmer, ki so vladale v bivši kraljevi Jugoslaviji, slovensko državna, ki je na osnovi narodno-zgodovinskega izročila že polagala temelje sedanjemu slovenskemu državnemu gibanju.

Zaradi vsiljeno centralistične in z velesrbsko miselnostjo prežete jugoslovanske državne ustave je v slovenskem javnem življenju prevladovala in odločala prva skupina.

Šele z razpadom in s tem popolnim prenehanjem bivše kraljeve Jugoslavije in posledičnim nastankom čisto nove politične stvarnosti, - na kar Slovenci tako radi pozabljamo! -, sta ostali skupini vedno odločneje stopali v ospredje.

Zmagala je in prišla na oblast številčno majhna, a idejno in politično izrazito jasna ter dolga leta v podzemlju delujoča slovenska komunistična stranka, ki je zavestno izkoriščala takratni mednarodni položaj in predvsem naivnost političnih voditeljev zapadnega sveta.

Čeprav je slovenska državna ideja že pred drugo svetovno vojno in v času komunistične revolucije vedno bolj pridobivala na ugledu in moči, so se pripadniki te ideje zaradi kritičnega položaja med vojno v domovini in z namenom, da bi ohranili prepotrebno edinost v borbi proti zlaganemu mednarodnemu komunizmu, podredili takratnemu slovenskemu političnemu vodstvu in obstoječim politinčim organizacijam.

Z našim odhodom iz domovine in z dokončnim zasužnjenjem našega naroda je nova politična stvarnost, ki je, mimogrede ponovno poudarjeno, za vse narode bivše kraljeve Jugoslavije nastopila že aprila l. 1941., zopet stopila pred celotno slovensko politično emigracije v vsej svoji krutosti.

Uradno slovensko politično vodstvo je tudi v novem položaju še vedno vztrajalo na umišljeni kontinuiteti kraljeve Jugoslavije.

Zaman so bili vsi poskusi, da bi vodilni slovenski politiki z ozirom na novo nastali položaj preusmerili svoje ravnanje in v mednarodnem svetu zastopali prvenstveno slovenske korist in stem začrtali enkrat za vselej jasno pot slovenski narodni politiki.

Tako je prav v trenutku, ko se po končani drugi svetovni vojni zmagovite velesile začele odločati on razkosani slovenski zemlji slovensko državna ideja dobila prav na praznik sv. Jožefa zaščitnika slovenskih dežel, 18. marca l. 1946., v prvem letu našega političnega begunstva, svojo zunanjo organizacijsko obliko: **Akcijski Odbor za Zedinjeno in Suvereno Slovensko Državo,** ki je takoj po predstavitvi slovenski javnosti in mednarodnem ustanovam s številnimi spomenicami energično branil naše primorsko in koroško vprašanje. L. 1955. pa se je **Akcijski Odbor za Zedinjeno in Suvereno Slovensko Državo** s "torontskimi sklepi" preimenoval v **splošno, vsenarodno slovensko državno gibanje.**

Z vidno zunanjo organizacijo slovenskega državnega gibanja in njenimi glasili je bila ločitev v slovenski politični emigraciji dokončna.

Ker ima sleherni narod, vključno slovenski, naravno pravico, da v okviru svoje lastne državnosti, svoje lastne države, razvije vse svoje sile, so se kljub temu dobili ljudje, ki so to, edino pravilno, naravno in neodsvojljivo narodovo pravico smešili, pripadnike same pa zmerjeli z vsemogočimi priimki.

S slovenskim državnim gibanjem se uvrščamo v vrste mladih afriških in azijskih narodov, ki prav te dneve s prepričano, notranje doživeto narodovo doslednostjo, dobivajo državno svobodo in neodvisnost.

Začetne težave so premagane. Trpeči slovenski narod v domovini je slovensko državno gibanje iskreno pozdravil, zlasti še, ko tudi sedanja Tito-Slavija ni prinesla našemu narodu niti tistega, kar je na narodnem področiu upravičeno pričakoval.

Padel je v idejno, snovno in upravno suženjstvo. Zadnje čase grozi vele-srbstvo še z uničenjem slovenskega jezika.

Nič čudnega torej, da je za teptani in ponovno kruto prevarani slovenski narod v domovini slovensko državno gibanje edino upanje, edina rešnja pot k dokočni osvoboditvi in resnični narodni svobodi v mednarodno priznani državi Sloveniji.

Skrajni čas je že, da se tudi slovenska politična emigracija po tolikih letih v celoti odloči in sprejme idejo slovensko državnega gibanja za svoj vse-slovensko nardono državni politični program!

Ni dovolj, če nas veže le protikomunistična miselnost, želja po uničenju sedanjega suženjskega trpljenja v domovini.

Pripravljeni in edini v bistvenih narodnih osnovah moramo biti najprej sami, da bomo kot svobodni glasniki zasužnjenega naroda uspešno seznanjeli svet in odločujoče mednarodne ustanove o upravičenih zahtevah in pravicah slovenskega naroda!

Ludvik Jamnik

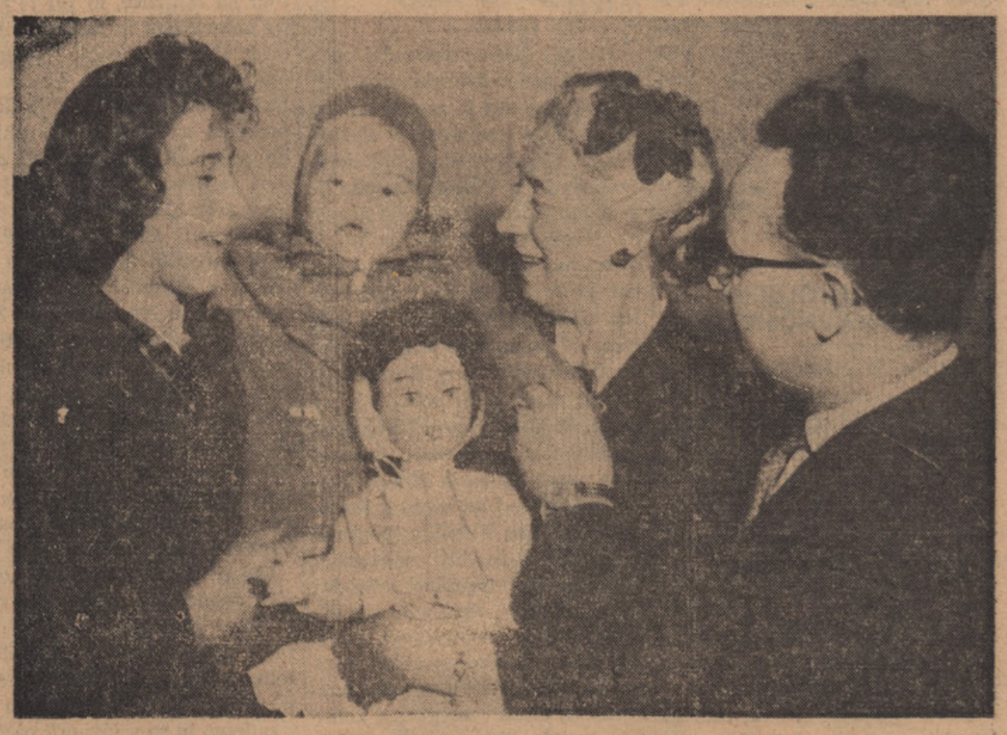

Na sliki so ga. Popovič in hčerka Iljona, gospa minister za vseljevanje Ellen Fairclough in zdravstveni minister za Ontarijo dr. M.B. Dymond.

SMRT NAŠEGA VODNIKA, PRIJATELJA ŠKOFA DR. GREGORIJA ROŽMANA!

Vest o njegovi smrti nas je vse, ki so ga poznali, globoko presunila. Vsi vemo, da je bil med Slovenci zelo priljubljen in čudnega ni, saj je bilo vse njegovo življenje delo in trud za svoj slovenski narod, katerega je neizmerno ljubil. Kako zelo se je znal po domače pomeniti z prav vsemi. S kakšnim razumevanjem in zanimanjem je zasledoval napredek slovenskih beguncev, raztresenih po vsem svetu! Kako je obiskoval skupine slovenskih beguncev kodar koli in kjerkoli mu je bilo dano, jih bodril, svaril, navduševal, pozival k dobremu in jim klical, naj bodo složni, ker v slogi je moč, več sreče in več uspeha. Kako iskrano je bil vesel napredka in uspenov slehernega Slovenca! Vedno je povdarjal, naj ostanemo verni in pridni ter delavni in uspehi in notranja sreča ne bodo izostali.

Kar težko je verjeti, da ga ni več in da je njegovo plemenito srce prenehalo biti za vselej!

Največja skrb škofa dr. Gregorija Rožmana v begunstvu je bilo vzdrževanje slovenskega begunskega bogoslovja, saj je bil osebno brez vseh denarnih sredstev; a zavedal se je, kako zelo so duhovniki Slovencem potrebni, da skrbijo za begunce in tudi za slučaj povratka v domovino, kjer bi bili tako zelo potrebni — po vseh razdejanjih, ki jih je tamkaj komunizem napravil. Slovensko Baragovo Društvo v Montrealu se poklanja njegovemu spominu. Naš venec na njegov grob pa naj bo dar ($100.—) slovenskemu semenišču v Buenos Airesu.

Bog nam daj po pripošnji pokojnega dr. Gregorija Rožmana svetih duhovnikov, ki se bodo znali nesebično žrtvovati za begunce, za slovenski narod, za človeštvo.

Pokojni dr. Gregorij Rožman nam bo vedno ostal svetal vzgled. Bog mu bodi obilen plačnik!

Za: SLOVENSKO BARAGOVO DRUSTVO V MONTREALU

Matija Kozina, tajnik.

KANADSKO BOŽIČNO DARILO BEGUNCEM

Kanadske oblasti so pred božičem izpolnile svojo obljubo, da bodo sprejele 100 begunskih družin, ki se doslej zaradi bolezni enega družinskega člana niso mogle izseliti iz taborišč v Evropi.

V Kanado sprejete družine bodo naseljene v bližini bolnišnic za jetične, kjer bodo zdravili obolelega člana. Za družine bodo skrbele zasebne ustanove, predvsem katoliške župnije in druge organizacije.

Sprejema ene skupine, ki je prispela v Toronto 16. decebra, se je udeležil poleg zastopnikov svetnih oblasti tudi torontski pomožni škof F. Marrocco in vodja škofijskega urada za priseljence preč. g. C.J. Mulvihill.

Nagradni natečaj za priseljence

Mednarodna katoliška komisija za preseljevanje "Commission Internationale Catholique pour les Migrations" v Ženevi je razpisala nagradni natečaj v zvezi s 4. Svetovnim kongresom za imigracijo, ki bo l. 1960 v Kanadi. Zahteva se spis — največ 5000 besed, ki naj obravnava integracije — avtorjevo izkustvo, ko je začel vraščati v novo okolje. V poštev pridejo vsi mogoči vidiki: ekonomski, socialni, čustveni kot tudi problemi, ki jih mora priseljenec rešiti še predno more začeti misliti na integracijo.

Prva nagrada znaša 100$, razen tega bo še več manjših nagrad. Spis naj bo napisan v enem naslednjih jezikov: angleščini, nemščini, franoščini, holandščini, španščini, portugalščini, italijanščini, madžarščini, poljščini ali ruščini. Tekmovanja se morejo udeležiti vsi, ki so se priselili po 31. decembru 1945. Spis je treba poslati na naslov: C.I.C.M., Canadian Offices, 637 Craig West, Montreal, Que.

(C.S. 450-2|3.)

● **Država sme razlastiti zanemarjeno zemljo.** Nadškof Antonio Jose Plaza iz la Plate je izjavil v Buenos Airesu, da ima država previco proti primerni odškodnini razlastiti zanemarjeno zemljo in jo dodeliti delavoljnim družinam. Krščansko pojmovanje snovnega bogastva zahteva, da služi vsem ljudem in zasebna lastnina, je samo sredstvo za desego tega cilja.

Kdor ima oči . . .

Kljub poedinim glasovom disharmonije se mirovna igra komunistov še vedno nadaljuje. Nadaljuje pa se tudi zloraba tega premirja. Na eni strani pripravljajo Sovjeti, ki razpolagajo absolutno ne samo s proizvodnjo Sovjetske zveze, ampak tudi vseh satelitskih držav, veliko gospodarsko ekspanzijo gospodarske in tehnične pomoči gospodarsko zaostalim deželam ter istočano tekmovanje na svetovnih tržiščih s proizvodi z umetno nizko ceno, da bi uničili trg demokratičnemu bloku, na drugi strani pa zlorabljajo zatišje in molk svetovnega tiska za izvajanje strožje kontrole in duhovnega nasilja nad žrtvami, ki morajo živeti v komunističnih državah.

Poročila, ki prihajajo iz zasužnjenih držav, poročajo o koncu popuščanja na Poljskem: komunisti pritiskajo na delavce, da bi več proizvajali, gospodarski položaj se kljub ameriški pomoči ne boljša, ampak celo slabša, pojavljajo se zopet odkriti napadi na Cerkev, duhovnike, in redovnike. Na Madžarskem, kjer so imeli pred kratkim na obisku Hruščeva, preganjajo mladince, ki so se udeležili protikomunistične vstaje in so sedaj dorasli da jih lahko obsodijo na smrt. Na Kitajskem se nadaljuje gonja proti Cerkvi zvestim katoličanom ter mešanje vernikov z nekaj odpadlimi duhovniki in škofi.

Osvajalna sovjetska politika je trenutno očitno usmerjena na Južno in Srednjo Ameriko. Mikojanov obisk ne pomeni nič dobrega za nobeno državo, toda njegov obisk Mehike ni veljal samo Mehiki, marveč celotni Srednji in Južni Ameriki, kjer upajo na bogato žetev. Neurejene družbene in gospodarske razmere, nepoučenost in vročekrvnost —vse elementi, ki jih znajo komunisti spretno izrabljati kot sredstvo za dosego svoje cilja —prevzema oblasti.

● **Televizijski zvezdnik Danny Thomas** je dobil svetinjo Pro Deo et juventute za l. 1959, ki jo vsako leto podeli Narodni svet katoliške mladine—U.S.A. National Council of Catholic Youth.

● **V enem se komunizem še ni spremenil.** Za 42. obletnico oktoberske revolucije je objavil vatikanski L'Osservatore Romano uvodnik, v katerem ugotavlja da je komunizem doživel že dosti sprememb, toda od brezbožništva se ni odmaknil.

Indijci v Kanadi naraščajo po številu

Število rojstev pri Indijcih v Kanadi je večje kot pri ostalem prebivalstvu. V zadnjih 20 letih se je njihovo število dvignilo od 118,000 na 174.000.

(C.S. 450-6)

Bolni priseljenci za Kanado

Kanadska vlada je sprejela 100 begunskih družin, ki so imele enega člana bolnega. Od tega jih bo v Ontariju ostala predvidoma ena tretjina.

Avtomobilske tablice v Ontariju

Nove tablice za leto 1960 bodo naprodaj 4. januarjo. Zadnji dan za nabavo je 18. marec. Po izjavi g. Yaremka, ministra za transport, bodo začeli v Ontariju izdajati dovoljenja voznikom za tri leta, ki se bodo obnavljala ob voznikovem rojstnem dnevu. Po sedanjih načrtih bodo dobili nova dovoljenja vozniki, ki bodo prvič prosili zanje v oktobru 1960.

KOMUNISTI JUGOSLAVIJE IN REVOLUCIJE PO SVETU

Pred časom smo poročli v SD, da so francoske oblasti prestregle ladjo Slovenijo, češ da je dobavljala orožje upornikom v Alžiru. Časopisi so tudi poročali o dobrih stikih med revolucionarji na Kubi in komunisti Jugoslavije. Pred kratkim pa je znani dunajski tednik *Die Furche* objavil članek A. Kellerja, ki je zbral še več podatkov in prikazal zaokroženo sliko dejavnosti komunistov Jugoslavije na mednarodnem področju. Članek je bil objavljen 7. novembra 1959 v št. 45, str 7 pod naslovom TITO UND ALGERIEN, Die "Sturmvogel der Weltrevolution" — Ein weltumfassender Plan. V naslednjem navajamo v izvlečku nekaj najvažnejših ugotovitev:

PODLAGA REVOLUCIONARNE DEJAVNOSTI

Podpore komunističnim podvigom po širnem svetu, ali tudi nacionalnim, kjer skušajo komunisti prevzeti vodilno vlogo, niso posledice kakih osebih simpatij, marveč temelje na objavljenih temeljnih načelih zunanje politike komunistične stranke Jugoslavije (KPJ) (Zametek splošnih smernic Zveze komunistov Jugoslavije, izdaja Centralnega komiteja 1958, tiskala in založila Kultura v Beogradu). Na str. 58 beremo:

'Revolucionarne stranke morejo igrati v zaostalih deželah pozitivno vlogo v družbenem razvoju... morejo izravnati pota do izgradbe socializma v teh deželah. V poedinih deželah kot v Alžiru, Indoneziji, v Bližnjem Vzhodu in v Latinski Ameriki morejo igrati važno vlogo narodni upori v borbi proti kolonializmu in kapitalističnim monopolom...s temi revolucionarji mora računati KPJ kot z enakopravnimi partnerji in z njimi sodelovati...."

Nadalje na str. 63: "...Zveza komunistov Jugoslavije mora utrjevati v svojih vrstah idejo mednarodnega proletarstva in graditi socializem v interesu delovnih množic celega sveta..."

Dolžnost podpirati revolucije v svetu je jasno izpovedana v. 3. dostavku istega poglavja: ".... stranka mora podpirati vsako socialistično vstajo v vsaki deželi kjer koli na sveteu.." To je potrjeno tudi na str. 77: "KPJ se drži v svoji zunanji politiki načela mednarodne pomoči tako v gospodarstvu kot v orožju..."

POMOČ ALŽIRU IZDATNA

Pomoč jugoslovanskih komunistov upornikom v Alžiru mora biti dokaj izdatna. Ko je sovjetski opazovalec na kongresu komunistične stranke Jugoslavije 1. 1958 v Ljubljani omenil voditelju kongresa Aleksandru Rankoviču, da pričakuje Hruščev, da bodo komunisti Jugoslavije prispevali letno za Kominform vsaj 5 milijonov dolarjev letno, mu je Rankovič pred pričami izjavil: "Ne nameravamo... za upor v Alžiru smo že doslej izdali več kot desetkrat toliko.."

TITO V MEDNARODNI MREŽI

Stalin je Titu prepovedal osebno udeležbo v španski državljanski vojni in mu je zaupal nalogo, da podpiral komuniste v Španiji z bojevniki, orožjem, municijo in denarjem. Iz Južne Francije je Tito tudi razpošiljal svoje agente po drugih delih sveta. Iz jih je izbral tudi večino svojih diplomatov, ko se je pooblastil oblasti v Jugoslaviji. Aleš Bebler je imel zveze s komunisti v Švici, Vlajko Begovič, vodja jugoslovanskega zavoda za zunanjo politiko,je bil od 1. 1943-1945 politkomisar v komunističnih oddelkih francoskega upora, poslanik Mladen Ivekovič je skrbel za zvezo s komunisti Zapadne Nemčije, poslanik Danilo Lekič je bil svetovalec brazilske komunistične stranke, Edvard Jardaš, član zunanjepolitične sekcije centralnega komiteja komunistične stranke Jugoslavije, je bil 1. 1942 uradno imenovan za člana centralnega komiteja komunistične stranke v Kanadi, državni tožilec Branko Jevremovič je bil dodeljen 8. angleški armadi.

PREISKAVA V DAMASKU — PRETVEZA

Komunisti Jugoslavije so imeli z uproniki v Alžiru nekaj stikov, ker je več znanih komunistov študiralo v Alžiru kot dr. Dušan Milicič in dr. Begovič, toda pravo podpiranje se je začelo šele, ko je Sirija morala pristati na pritisk Sovjetske zveze, da se je posebna komisija iz Jugoslavije pod vodstvom dr. Mihaela Javorskega z osebjem 34 oseb usidrala v Damasku, da bi nadzirala delovanje "vojnih zločincev", pretežno mohamedanskih članov nekdanje hrvatske vojske. Jugoslovanska komisija pa se iz neznanih razlogov ni veliko brigala za te begunce, marveč je izrabila svojo postojanko za središče komunistične dejavnosti med Arabci. Od tod so komunisti Jugoslavije vzpostavili dobre zveze s komunističnimi silami med alžirskimi uporniki. Sprva so jim dovolili kredit, 1. 1954 pa je že sledila prva pošiljka orožja — 90 zabojev, ki so jih prepeljali jugoslovanski parniki iz Reke v Sirijo in od tam po ovinkih v Alžir. V 1. 1955 in 1956 je sledilo še šest transportov, z zadnjim je Javorski poslal tudi 4 politkomisarje. Prihodnji transporti so šli direktno preko Casablancae v Alžir; dva so Francozi prestregli, ostali pa so cilj dosegli. Orožje, ki so ga kupovali v ČSR, Belgiji (deloma ga je prispevala tudi Jugoslavija), so plačevali komunisti Jugoslavije. V 1. 1958 in 1959 so dovažali upornikom tudi moderno orožje, sanitetske potrebščine, predvsem pa dolarje. Skrb se je raztegnila tudi na ranjence, ki jih je polno po bolnišnicah in zdraviliščih Jugoslavije. V mnogih primerih morata dva domača bolnika ležati na eni postelji, da je dovolj prostora za junake revolucije. Po poročilih Furche so prišli prvi ranjenci v Jugoslavijo že Septembra 1958, kar so pa uradno priznali šele maja 1959. Po istih poročilih je okrog 300 ranjencev v Delibaši pri Banjaluki, 70 v Reki in 250 v Dedinju. Zdravilišča v Makarski, Sljemenu, Vrnjaški banji, Niški banji in Ilidžu oskrbujejo okrog 2400 Alžircev. Komunisti jih trenirajo za politične komisarje. V javnosti jih izdajajo za Makedonce oz. Škipetarce, toda domačinov ne morejo varati, ker vedo, da ne obvladajo teh jezikov.

Nekaj časa so skušali komunisti Jugoslavije svojo dejavnost, ki jo v glavnem omogoča ameriška pomoč Jugoslaviji, kolikor toliko prikrivati. Zadnje čase pa se zdi, da jih to ne spravlja več v zadrego in so v javnosti obširno poročali o obisku voditelja alžirskih upornikov Abasa (kot tudi o obisku delegacije iz Kube). Po cenitvi pisca članka je treba ceniti pomoč komunistične Jugoslavije alžirskim upornikom na 55 milijonov dolarjev.

Pisec se upravičeno čudi naivnosti Amerikancev, ki s svojimi davki podpirajo — preko Tita — komunistične revolucije po svetu.

Nafta iz Sahare

Francozi so uresničili eno svojih želj — nafta iz Sahare je pritekla 6. decembra po 412 milj. dolgih ceveh na obalo Sredozemskega morja. Doslej so morali Francozi nafto uvažati, sedaj bodo imeli dovolj nafte za svoje gospodarstvo in še za izvoz. Celotno podjetje je stalo okrog 700 miljonov dolarjev.

IZ SLOVENSKEGA TISKA

VERSKI POLOŽAJ V SLOVENIJI OB KONCU LETA 1959

V Katoliškem Glasu iz Gorice je dne 12. novembra izšel zanimiv članek pod zgornjim naslovom, katerega delno priobčujemo.

V odnosu do Cerkve in duhoščine je partija letos napela vse sile, da bi še bolj uveljavila CMD med duhovniki. Poleg slavnostnega kongresa CMD, ki je bil v Ljubljani v začetku meseca septembra, je ljudska oblast finančno podprla tudi izdajo zbornika "V nove zarje". Ta zbornik obsega razne članke, predvsem spomine komunističnih duhovnikov na njih delanost pred drugo vojno, med komunistično revolucijo in po vojni. To so spomini pristnih marksistov v črnem talarju. — Ta zbornik pošiljajo sedaj vsem slovenskim duhovnikom na dom, članom ali nečlanom CMD.

V zvezi s tem povejmo, da se je močno zaostrilo postopanje zoper duhovnike, ki niso v CMD. Tu na Goriškem so letos zaprli župnika v Črnem vrhu Ivana Kobala ter ga obsodili na deset mesecev zapora, ker je ljudi opozarjal pred nemoralnimi filmi. Na prosto je prišel prav te dni, potem ko je odsedel predpisano kazen. Iste dni, ko je on prišel iz zapora, je šel v zapor župnik iz Šempetra Albert Metlikovec. — Po prvi obsodbi je g. Metlikovec vložil priziv na višje sodišče v Ljubljani. To je priziv sprejelo in vrnilo sodbo v nov pretres sodišču v Novi Gorici. Pri novem sojenju je g. Metlikovec na kratko roko bil obsojen na dva meseca in pol zapora. Sodišče torej ni sprejelo dokazov za njegovo nedolžnost, temveč je samo znižalo kazen. Na priziv je ljubljansko sodišče novo razsodbo potrdilo in šempetrski župnik je moral v zapor za dva meseca in pol.

Novomašniku Markecu so nemški krogi v Celovcu delali težave zaradi njegove narodne zavednosti. Vsled tega se je odločil, da gre rajši v Jugoslavijo med rojake kot na Koroškem med Nemce. Prišel je sem na Goriško in bil v službi najprej kot kaplan v Solkanu, nato kot župni upravitelj na Trnovem pri Gorici. Mlad in živahen duhovnik se je povsod priljubil, toda ne pri oblasteh, ker ni maral stopiti v CMD. Vsled tega so mu pred nekaj meseci vzeli vizum in g. Markec se je moral vrniti v rodno Škofijo Celovec.

Ker smo pri tem, dodamo še to: Javna tajnost je, da OZNA na vse kriplje pritiska na duhovnike, da se vpišejo v CMD. Kliče posamezne duhovnike, ki niso še člani, in jih po ure dolgo zaslišuje, zakaj nočejo v društvo. Pritiska nanje z obljubami in z grožnjami. To povemo, da ne bi kdo mislil, da so vsi člani CMD v društvu prostovoljno in vsi marksističnega naziranja, kot so pisci zbornika "V nove zarje".

Toda ta poostreni kurs do duhovnikov ni opažati samo na Primorskem, temveč v enaki meri tudi drugod v Sloveniji. Znano je, da je ljubljanski ordinariat preteklo poletje objavil opozorilo na duhovnike, naj bodo bolj previdni, kajti že 20 duhovnikov da je v preiskavi, 4 pa v zaporu. Tudi v Mariboru je opažati isto. Neki župnik, ki je pokazal "preveč" gorečnosti pri misijonu v preteklem mesecu marcu, je dobil 4 mesece zapora.

Za zaključek povemo, da taki policijski ukrepi zadevajo duhovnike, ki niso v CMD ali ki so iz njega izstopili. Vse to priča, da ima partija v CMD tisto poslušno orodje, ki naj pomaga od znotraj spodkopati Cerkev in z njo vero v ljudstvu. Za svojo 40-letnico je zato smatrala partija kot najbolj učinkovito sredstvo v boju zoper Cerkev in vero to, da pospeši in utrdi CMD, kateremu grozi polom, ker nima naraščaja.

NOVICE

Dr. Ante Pavelič umrl

V Madridu je umrl dr. Ante Paveli, nekdanji Poglavnik nezavisne Hrvatske. Nekaj časa je živel v Argentini, kjer so pois kusili atentat nanj. Ko je bila Argentina že pripravljena, da ga izroči Titu, mu je uspelo umakniti se v Španijo, kjer je umrl v starosti 70 let .

Predsednik provincialne vlade v Quebecu umrl

Kanadska provinca Quebec je izgubila že drugič vzadnjih 4 mesecih svojega predsednika. Ko je po nenadni smrti prejšnjega predsednika vlade Mauricea Duplessisa prezvel vlado Paul Sauve, nihče ni pričakoval, da bo provinca tako kmalu zopet brez predsednika. Novi predsednik Sauve je sicer ohranil stališče Duplessisa glede pravic provinc, toda pokazal je večjo elastičnost v metodi, kar je povzročilo večji optimizem za izboljšanje včasih malo napetih odnosov med federalno vlado in provincami. Predvsem je njegova zasluga, da bodo mogle univerze v Quebecu odslej uživati podporo zvezne vlade, ki so jo doslej morale odklanjati, da niso izgubile provincialne podpore. Predsednik Sauve je umrl popolnoma nepričakovano na svojem domu, kjer se je mudil za začetek novega leta.

Deset najboljših filmov

Wililam Mooring, ki poroča o novih filmih in dogodkih v Hollywoodu v katoliških časopisih, je označil kot 10 najboljših filmov leta 1959 naslednje: Ben Hur, The Nnu's Story, The Diary of Anne Frank, he FBI Story, The Wreck of the Mary Deare, North by Northwest, Shake Hands with the Devil, Blue Denim, John Jaul Jones, Compulsion.

Škof Antigonisha umrl

18. decemrba je umrl v Antigonishu tamkajšnji škof John R. MacDonald, D.D., ki je bil znan po svoji udeležbi pri snovanju in razvoju vseučilišča sv. Frančiška Ksaverija in njegovega oddelka za vzgojo odraslih, ki je postal teoretnično in organizacijsko-vzgojno središče vsega zadružnega dela preko mej njegove škofije. Bil je tudi predsednik škofovske komisije za socialno akcijo in ima mnogo zaslug, da so tudi angleško govoreči katoličani Kanade začeli prirejati socialne tečaje, ki so dosegli letos višek z zasedanjem v Sudburyju. Mašo zadušnico je daroval zanj apostolski delegat za Kanado nadškof Sebastiano Baggio.

Resnica, pravičnost in ljubezen - temelj miru

Papeževa božična poslanica naglaša, da sicer ne živimo v vojnem stanju, toda tudi ne v dobi miru. Pravi mir more biti grajen le na temelju resnice, pravičnosti in ljubezni in medsebojno zaupanje se more povrniti le, če bodo vsi priznavali vrhovna nravna načela. Človeštvo potrebuje trojnega miru — miru v dušah, mir v družbi in mir med narodi.

Komunisti v ZDA imajo novega voditelja

Na zadnjem zborovanju komunistov v ZDA so zamenjali svojega voditelja — Eugene Dennis je izgubil svoje položaj in novi voditelj komuinstiv v ZDA vsaj za javnost je 48 letni Gus Hall.

Sovjetsko - kitajski odnosi

Nekateri bolj razgledani diplomati začenjajo uvidevati, da je navidezno nasprotje med Sovjeti in Kitajsko vnaprej dogovorjena igra med Hruščevim in Mat — Tse—tungom. Hruščev bo govoril o mirnem sožitju in istočasno podpiral vse komunistične podvige po svetu, zlasti pa v Aziji.

PROSLAVA UKRAJINSKEGA METROPOLITA ANDREJA SHEPTYTSKYJA V TORONTU

Pod pokroviteljstvom Niegove Excelence škofa Isidora Borecky, je organizacija Ukrajinskega katoliškega bratstva cerkva v Torontu priredila 13. decembra koncert v Massey Hall v proslavo ukrajinskega unijatskega Metropolita Andreja Sheptytskyja. Glavni govornik je bil njegova eminenca James C. karnidal McGuigan, ki se je v govoru spomnil srečanja z metropolitom, ko je ta 1921 leta obiskal Edmonton. Poleg pomnoženih ukrajinskih zborov in solistov, so nastopili tudi gojenci St. Michael's Cathedral Schole Cantorum pod vodstvom Rt. Rev. J.E. Ronan-a, D.P. Izvajana je bila religijozna glazba.

Koncerta so se udeležili ministri in poslanci Federalne in Ontarijske vlade, predstavniki občine in druge odlične osebnosti.

Kdo je bil Metropolit Andrew Sheptytsky? Rodil se je 1865, umrl 1944. Bil je Metropolit v Halychu—Ukrajini, in nadškov Lvina, zaupnik Pija X., in borec za Ukrajino.

V duhovnika je bil posvečen 1892, in že 1899 postavljen za škofa in eno leto nato za nadškofa—metropolita. 1914. leta je bil deportiran v Rusijo, od koder se je vrnil 1917 leta. Protestiral je pri poljskih oblasteh proti preganjanju Ukrajincev — pravoslavcev. Zadnja leta je trpel vsled paralize, a bil je toliko spoštovan celo od komunistov, da si do njegove smrti 1. novembra 1944, niso upali začeti z masovnim preganjanjem ukrajinskih katolikov, Pač pa so z istim začeli po njegovi smrti.

Bil je eden izmed najbolj spoštovanih duhovnikov vzhodnega obreda, delal je vse življenje za edinost cerkve in za ukrajinsko osvoboditev.

Skrbel je za misjonarje med raztresenimi ukrajinskimi emigranti po vsem svetu in mnogo potoval. Kanado je obiskal 1910 in 1921 leta. Bil je dominantne postave, saj je meril skoraj 7 čevljev. Umrl je pred 15 leti, njegov duh pa postaja iz dneva v dan močnejši med Ukrajinci, ki so začeli z delom za njegovo beatifikacijo.

V.M.

CANADA

Novoprišli . . .

UČITE JEZIK VAŠIH NOVIH PRIJATELJEV

V družbi kjer živite in delate se ponavadi govori angleško ali francosko. Od temeljite je važnosti znanje vsaj enega od teh jezikov. Bresplačni tečaji se dajejo v skoro vsakem kanadskem centru.

Pogodnosti so mnogoštevilne --

Državljanstvo

Znanje angleškega ali francoskega jezika je potrebno za dobivanje kanadskega državljanstva.

Služba

Lažje boste dobili in zadržali delo a ravno tako boste imeli boljše pogoje za napredek v službi. Strokovnjakom bo olajšano pohajanje tehničnih tečajev.

Družabno življenje

Lažje boste vstvarjali prijateljstvo med ljudmi s katerimi delate in sosedi. Mnogo hitreje boste sprejeti kot člen edinstva.

Osebne zadeve

Mnogo lažje Vam bo urejevati svoje opravke z ljudmi v trgovinah in uradih. V mogočnosti boste da raztolmačite svoje potrebe hišnem gospodarju, zdravniku, odvetniku, obrtniku, državnem uslužbencu in t.d.

Obvestila in zabava

Bili boste v mogočnosti da čitate kanadske časopise in knjige. Imeli boste večje zadovoljstvo gledajoč in poslušajoč televizijo, radio, kino, gledališče kakor tudi razna predavanja. Boljše boste razumeli kanadsko življenje in navade.

Dobro razmislite o vseh pogodnostih --in ZAČNITE SEDAJ

Vpišite se v tečaj za jezik. Če niste vmogočnosti da pohajate tečaj, naročite si brezplačne knjige da učite doma. Vsaka šola v mestu kjer živite, ali pa najbližji urad za državljanstvo ali vseljevanje, (Citizenship of Immigration Offica), ali pa "The Canadian Citizenship Branch, Ottawa" Vam bodo z največjim zadovoljstvom dali ali pa poslali potrebna navodila.

Minister of Citizenship and Immigration

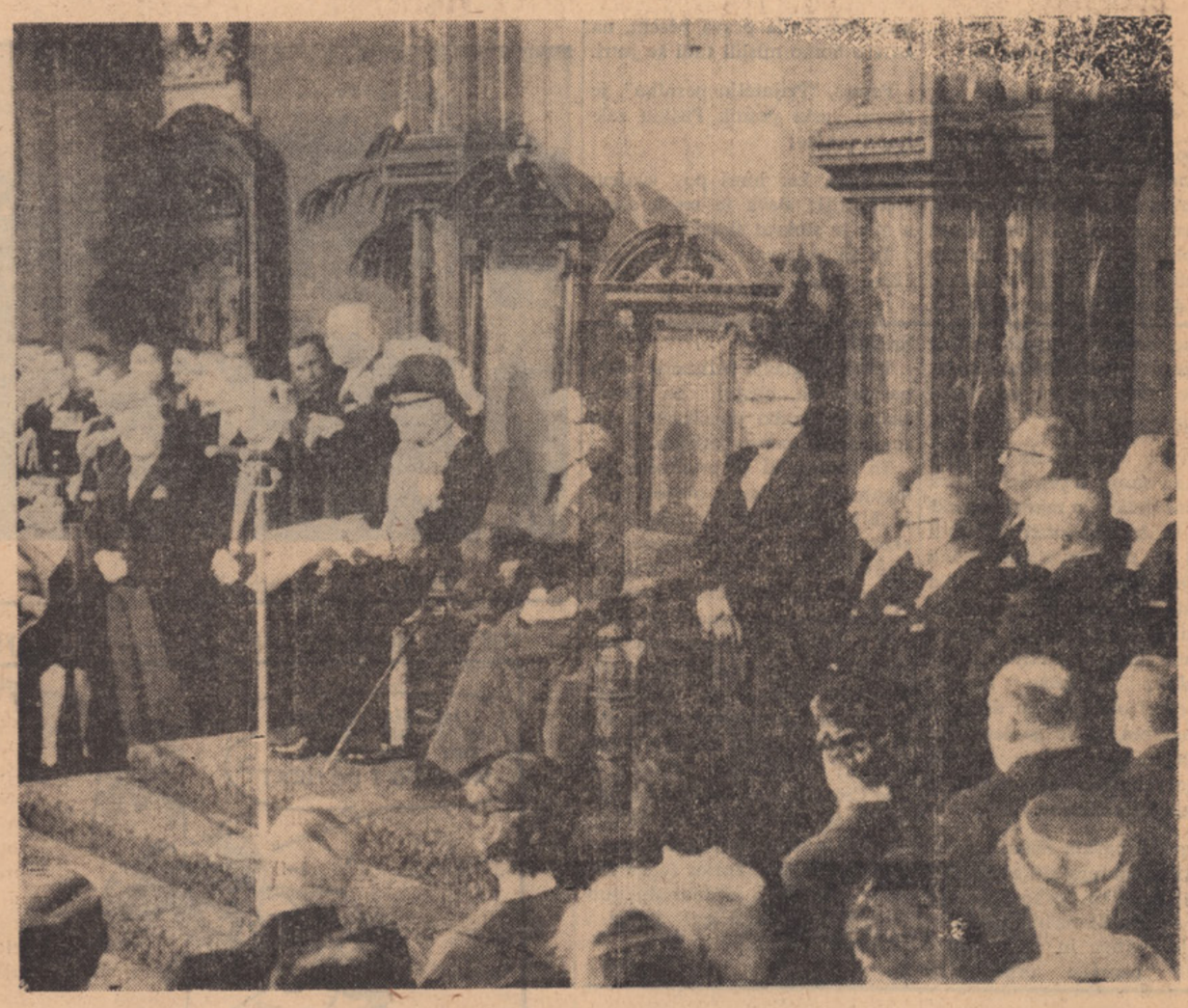

Prizor z zasedanja Quebeškega pokrajinskega parlamenta

MED SLOVENCI

Mrs. A. Nightingale, stanujoča na 330 Hillhurst Blvd., RU. 1—5946, North Toronto, išče governantko za dva otroka, stara 2 in 4 leta. Mesečna plača $120.—. Praksa zaželjena, a ne pogoj. Ista gospa išče tudi čistilko za enkrat na teden (četrtek ali petek). Zainteresirani naj se obrnejo na gornji naslov. —

Toronto

● Torontoske javne knjižnice so v zadnjem času dodale naslednje knjige v slovenščini, ki si jih lahko izposodite:

Bevk, France 921
Začudene oči 1952.

Gregorčič, Simon 891.84
Prepesnitve: Proza; Dostavki: Pisma, 1870—1884. 1951. (Zbrano delo, v. 3)

Trdina, Janez 891.84
Bajke in povesti o Gorjancih (II del.): Dve ljubici: Vinska modrost. 1955.
Pripovedke, basni in bajke: Članki, kritike in razprave. 1952.

Voynich, E. L. (Boole)
Obad.

...**Hranilnica in posojilnica** Janeza E. Kreka v Torontu zaključuje svoje letošnje poslovno leto. Denarni promet je bil izredno velik in z vlogami so se člani zelo približali 300.000 dolarjem. V razliki s kanadskimi kreditnimi zvezami, ki imajo večino denarja izposojenega na osebna osojila je nad polovico denarja slovenske zadruge posojenega na hipotečna posojila.

Tajnik zadruge R. Čuješ se je udeleževal posebnega tečaja, ki ga je v jeseni priredila zadružna organizacija Cooperators Insurance Assocaition (CIA) in ki nudi poleg avtomobilskega zavarovanja še razne druge vrste zavarovanja kot n. pr. zavarovanje proti požaru, izostanek zaslužka v primeru bolezni itd.

Letošnji **občni zbor** zadruge bo 28. februarja v cerkveni dvorani sv. Elizabete (Dundas-Spadina), pred občnim zborom pa bo **družabni večer s plesom** 20. februarja v obeh dvoranah iste zupnije. Za godbo bo poskrbel orkester "Veseli Ribničani".

Na občnem zboru Ontarijske Lige bo tudi razstava tiska, ki je v 1. 1959 poročal o dejavnosti kreditnih zvez. Poleg okrožij bo tudi posebna skupina etničnega tiska, kjer bodo razstavljeni izrezki iz etničnih listov, ki izhajajo v Kanadi. Med njimi bodo tudi poročila o slovenski zadrugi, ki so bila objavljena v SD.

● **29. nov. je bila uradna** proslava jugoslovanskega konzulata novega jugosl. državnega praznika v "Odeon" kino dvorani, ki se je je udeležilo kakih 2000 obiskovalcev. Poleg drugega propagandnega programa, so kazali tudi dva novejša filma. Govoril je jug. konzul. Zvižganja in vpitja je bilo toliko, da se ga je le tu in tam slišalo. Dokaz, da je bila večina dvorane drugače orjentirana kot pa prireditelji. Mnogo obiskovalcev je odšlo že pred začetkom, drugi pa tudi med izvajanjem programa. S programom so zašeli z enourno zamudo.

Chicago

● **Kulturno življenje v Chicagu.** Krepko in uspešno so pričeli naši kulturni delavci. Najprvo moramo omeniti koncert **cerkvenega pevskega zbora fare sv. Štefana,** v soboto 14. novembra. Vsak koncert je pomemben kulturni dogodek. Tudi ta koncert je pokazal visoki nivo našega zbora in pa dokaz velike požrtvovalnosti pevcev ter izredne vneme pevovodje p. Vendelina. Na koncertu so nastopili trije zbori: cerkveni pevski zbor, zbor ljudskošolskih fantov in Mladinski zbor Lige. Cerkveni zbor je zapel 10 narodnih pesmi in cerkveno: Pozdravljena Kraljica. Narodne pesmi so kar vžgale, saj so vzete iz naroda in so bile najbolj prikladne časuko iz sladkega mošta nastaja vino. Deški zbor se je tudi dobro postavil s 4 angleškimi pesmimi. Dobro žvrgolijo ti mali slavčki! Tudi mladinski zbor se lepo uveljavlja. Vžgala je Študentovska Ko Študent na rajžo gre, tudi ostale so bile z občutkom zapete. Zelo je poživil ne sicer veliki, pač pa dobro uvežban orkester. Zaigral je Fantazijo p. Vendelina. Vsi, ki so bili navzoči, so izrekli željo, da bi pevci še večkrat nastopili. Napovedovalec je bil župnik p. Tomaž Hoge, ki je spretno v slovenskem in angleškem jeziku povezoval posamezne pevske točke. — Drugi pomembni kulturni dogodek je bila Remčeva žaloigra "Užitkarji", ki so jo igralci Lige vprizorili v soboto 21. novembra. Igro je režiral g. Filip Stanovnik, ki je igral tudi glavno vlogo užitkarja. Vloge so bile posrečeno izbrane ter so vsi igralci podali solidno in prepričljivo igro, tako Pepca Mokorel užitkarico. Pavla Božnar snaho Francko; Janko Tajčman soseda Smrekarja, Tone Leban meštarja. Prav izvrstna sta bila sodnik, ki ga je naravnost strokovno podal g. dr. Stanko Mašič in ja zapisnikar dr. Alfred Fišinger, Pravijo, da žaloigre ne vlečejo. Toda pri Užitkarjih smo videli, kako so gledalci napeto sledili razvoju igre in tudi uživali ob odličnem podajanju. Režišerju in igralcem vso priznanje

● **20 letnica poroke.** 20 let je poteklo, ko sta se v jeseni leta 1939 pri Sv. Marjeti ob Pesnici poročila Franc in Marija Sedlaček. Prijatelji so jima priredili v soboto 14. novembra pri g. Tašnerju v Cicero prijetno presenečenje. Gospod in gospa Sedlaček rada pomagata pri naših prireditvah, zato jima tudi mi kličemo: Še na mnoga leta tja gor do zlatega jubileja!

● **ABN v Chicagu** je 19. novembra praznoval 10 letnico obstoja. Tajnica Mrs. Uljana Celjevič je podala prav zanimivo sliko razvoja in dela te pomembne organizacije, v kateri so včlanjeni skoraj vsi narodi za železno zaveso tudi Slovenci.

● **Preč g. Mirko Godina,** je postal po smrti preč. g. Ardasa župnik velike hrvatske fare Sv. Jošefa Delavca v Gary, Ind. Mirko Godina je bil pred vojno župnik minoritske fare Sv. Petra in Pavla v Ptuja, pozneje je deloval pri Sv. Mihaelu na Barju, v zadnjem času pa v Aurori, Minn. Naše čestitke in želje za uspešno delo na novi postojanki!

● **Veselo bo zopet!** Saj veste gotovo kje! Na predpustni plesni zabavi, ki jo prireja Slov. Narodna Zveza v soboto 27. februarja v znani Tomazinovi dvorani. Vsega bo dovolj, tudi predpustnih krofov in še kaj drugega. Pridite gotovo, pa boste veseli še ves teden pozneje!

● **Tudi plesna skupina slov. radijskega kluba** vabi na vesel in zabaven večer—imenovan Valentinova plesna zabava. Tudi ta bo v Tomazinovi dvorani v soboto 13. februarja. Fantje, srčke boste morali ta večer prinesti svojim plesalkam. Priporočamo! Podprimo mlade ljudi, ki s tolikim zanosom prikažejo slovenske narodne plese na televiziji in drugih javnih nastopih!

● **Žalna komemoracija za Štefanom Banderom** voditeljem ukrajinskim odporniškega gibanja, katerega so ubili komunistični agentje, je bila v nedeljo 29. novembra v cerkvi grkokatoliške fare sv. Nikolaja in pozneje v Summa Hall. Izredno veliko ljudi je prisostvovalo žalni manifestaciji, med njimi tudi zastopniki drugih narodnosti.

Novice iz Slovenije

NOVE ŠOLE

V Mariboru so letos ustanovili Višjo komercialno šolo in Višjo tehniško šolo. Ustanovni organi sodijo, da obe šoli lahko v najkrajšem času prerasteta v visoki šoli ali fakulteti kot prva zametka nove in samostojne univerze v Mariboru.

V Ljubljani so pa letos odprli Tehniško šolo za elektroniko.

IZVOZ SLOVENIJE

Skupna vrednost izvoza je znašala v prvih deseitih mesecih letošnjega leta več kot 15 milijard din, to je za 4,4% več kot v istem obdobju lani. Slovenija izvaža največ v Italijo. V Ameriko je šlo 20% celotnega izvoza.

DRAGINJA V SLOVENIJI

V Sloveniji in sploh v Jugoslaviji je vzbudila precej nezadovoljistva odločitev o povišanju stanovanjske najemnini in cene električnega toka. Ta je poskočila od 3 din za Kwh na 7 din. Razburjenje je razumljivo, ker po družinah povečini uporabljajo električne kuhalnike. Vzporedno s podražitvijo so povišali tudi plače ,vendar prav nič sorazmerno.

USPEHI SLOVENSKE INDUSTRIJE

Tovarna Elektrovina iz Maribora bo letos izdelala 62.000 električnih motorjev, medtem ko jih je lani 38.00. Po izdelkih Elektrovine je veliko povpraševanje, zato bodo leta 1960 izdelali 100.000 motorjev. S to proizvodnjo bi se tovarna uvrstila med največje evropske proizvajalce elektromotorjev. V pripravi je tudi uvedba avtomatizacije. Maja 1960 naj bi stekel prvi avtomatiziran obrat. Tovarna izvaža svoje izdelke v obe Nemčiji in v druge evropske države ter na tržišča Srednjega in Daljnega vzoda. Elektrovina je sklenila z zahodnonemškim koncernom LINDE večletni dogovor, po katerem mu bo letno dobavila 50.000 specialnih motorjev za kompresorske hladilnike.

Tovarna TAM iz Maribora, ki izdeluje kamione (TAM-4500) po licenci zahodnonemške tovarne Maginus Deutz iz Ulma, je na tem, da sklene s to tovarno pogodbo, po kateri bo TAM dobavljala nekatere avtomobilske dele tovarni iz Ulma za njene potrebe. Predstavnik nemške tovarne je zelo alskavo ocenil kamione TAM-a.

Industrija za elektrozveze (IEV) izdeluje že nekaj časa serijsko tri tipe germanijevih tranzistorjev in sedem tipov germanijevih diod. Ti izdelki ustrezajo mednarodnim standardom. Kmalu bo IEV proizvajala še močnostne visokofrekvenčne tranzistorje. Zaenkrat izdelujejo mesečno 9000 tranzistorjev in diod, za leto 1960 pa je v načrtu proizvodnja 350.000, v treh ali štirih letih pa 2,000.000. S tem bi se ljubljanska tovarna uvrstila med velike evropske proizvajalce tranzistorjev.

ING. STANKO BLOUDEK UMRL

28. novembra je umrl v Ljubljani ing. Stanko Bloudek, graditelj planiških skakalnic, letal in drugih športnih objektov. Bil je član mednarodne smučarske federacije in mednarodnega olimpijskega komiteja.

● **Med slovenskimi športniki** je vzbudila veliko ogorčenje odločitev jugoslovanskega olimpijskega odbora, da ne pošlje smučarjev na olimpiado Squaw Valley (ZDA), češ da so prešibki v konkurenci z atleti drugih držav. Uspehi zadnjih let pa tega ne dobazujejo. V športnem tedniku Polet pravi Rudi Finžgar med drugim tole: '. . . Če pa pravijo, da primanjkuje sredstev, sem izračunal takole: izvozili bi 250 parov jesenovih lepljenih smuči več in denar bi bil tu. Sicer pa jih izvozimo letno 70.000 parov, kar prinaša državi bogate devize!"

● **Violinist Igor Ozim** se je vrnil z dolge turneje po Avstraliji. Novi Zelandiji in Daljnem vzhodu, kjer je imel več uspelih koncertov.

● **Mohorjeve knjige 1960:**
Koledar (Goriške in Celovške Moh. družbe),
Sveti Janez Marija Vianney,
Škrlatno nebo na vzhodu in zahodu.

● **Družba Sv. Mohorja v Celovcu** je tiskala dramo v petih dejanjih, ki jo je spisal dr. Metod Turnšek: Kralj Samo in naš prvi vek.

● **25. novembra je bila v Trstu** v cerkvi Novega Sv. Antona slovesna maša za pokojnim ljubljanskim škofom Gregorijem Rožmanom. Udležilo se je je lepo število tržaških Slovencev. Med mašo, ki jo je daroval msgr. Jamnik, je pel zbor slovenskih duhovnikov. Po maši je dr. Jože Prešeren pokazal v pokojniku velikega učitelja, prijatelja mladine, dobrotnika ubogih in gorečega dušnega pastirja.

● **Profesor Rupel, predstojnik Narodne in univerzitetne knjižnice v Ljubljani** je pred kratkim odkril v vseučiliški knjižnici v Munchenu Kanizijev Katekizem, ki ga je spisal slovenski jezuit p. Čandek in je po prizadevanju ljubljanskega škofa Tomaža Hrena izšel 1. 1615.

● **Slovenska drama na ploščah**
Kot ja to običaj v Ameriki ter državah Zapadne Evrope, je ljubljansko dramsko gledališče s pomočjo podjetja "Jugoton" posnela na gramofonske plošče nekatere najbolj značilne odlomke iz slovenskih klasičnih dramskih stvaritev. To pot so bili posneti odlomki iz Linhartovega "Veseli dan ali Matiček se ženi", Cankarjevih "Hlapcev" ter Levstikovega "Martina Krpana" Pri snemanjih so sodelovali najboljši slovenski igralci.

UČITE, UČITE SE SLOVENSKO

Na slovenskem dnevu v Clevelandu je govoril pok. dr. Gregorij Rožman. Omenil je kot dve hvalevredni narodni zbirki: slovensko semenišče v Argentini in slovenski Dijaški dom v Celovcu. Ko je govoril o uspehih mešane gimnazije v Celovcu, je nanizal nekaj misli mladini v Združenih državah, ki pa veljajo — mutatis mutandis — vsemu mlademu slovenskemu rodu, ki je razkropljen povsod po širnem svetu.

Uredništvo

"Bodite Amerikanci, polnovredni državljani, lahko ste ponosni na to, a materinski jezik vaš je slovenski, kakor naš. Ta jezik je za nas vse enak zaklad, ki ga ne smete zavreči, je dota, ki je ne smete zapraviti, temveč obogatiti se morate s slov. jezikom. Dobesedno mislim, ko pravim "obogatiti". Vsak jezik, tudi jezik najmanjšega naroda, je vrednota, ki nam odpre dohod do duhovnih in kulturnih bogastev tega naroda. In tega bogastva ima slovenski narod toliko, da nas ni sram pred vsem angleško govorečim svetom. Torej: Učite, učite se slovensko, prav zares!

"Čemu nam bo slovenščina, ko je v šoli vse angleško? Čemu? Zato, da boste **za en jezik bogatejši od vaših ameriških sošolcev.** In drugič, Amerika že zdaj potrebuje ljudi, ki znajo kak slovanski jezik, in v bodočnosti jih bo še več potrebovala. Iskala bo ljudi, ki znajo vsaj en slovanski jezik. Vsi slovanski jeziki so si sorodni; kdor enega zna, se kmalu nauči še drugih! Mladina slovenskega pokolenja, nauči se jezika svojih mater dobro, da vam bodo vrata k vsem drugim slovanskim jezikom odprta, in boste mogli svoji ameriški domovini bolje in koristneje služiti kot drugi, ki znajo le en jezik.

"Dolžni ste svoje znanje, zmožnosti in spretnost posvetiti v korist domovine, da vsak od svoje strani doda k zdravemu napredku toliko, kolikor mu je Bog talentov dal, **toda rodu, iz katerega izhajate, ste dolžni vračati.** Morda nam to tuje zveni? Morda ne umemo takoj, kako in zakaj? Naj to pojasnijo zgodovinska dejstva. Presenetljivo odkritje je bilo zame, ko sem zvedel, kako so srbske znanstvene in kulturne institucije bogato dotirane z raznimi ustanovami, štipendijami, bibliotekami, laboratoriji it. Od kod? Izseljeni Srbi, posebno iz obeh Amerik, ki so si pridobili znatno premoženje, so del tega vrnili stari domovini in rajokom, ki tam žive, pa ne samo s paketi in priličnimi denarnimi darovi, ampak z velikimi svotami so podprli znanstvene ustanove in s štipendajami omogočili tudi revnejšim dijakom primeren študij. V tem se kaže večje navdušenje za svoj narod, kot so še tako lepe besede, pa samo besede.

"Te misli naj bi bile seme, vsejano v naše duše na "Slovenski dan". Otroci še ne umejo, kam merijo in kako, daleč segajo; starejši razumemo in moramo mladino v to smer voditi".

Druga Korotanova plošča, ki obsega 17 slovenskih narodnih in umetnih pesmi

POD OKNOM

je v prodaji pri

Miro Odar
1042 E. 72nd St.
Cleveland 3, Ohio
Cena: $4.98

Slovenska pisarna
618 Manning Ave.
Toronto 4, Ont.
Poštnina 25 centov

CANADIAN HI-FI RADIO T.V. SERVICE
749-751 Bathurst St.
Vam daje specijalen
NOVOLETNI BONUS KUPON
vreden **$1.—** na vsako naše **T.V. POPRAVILO**
Strokovna popravila televizijskih Stereo HI-FI gramofonskih in magnetofonskih aparatov. Evropski in ameriški modeli.
24 ur dnevno. Zmerne cene!
Kličite LE. 2-1164
Jamčimo za vsa popravila in dele

Watson's
ATLETSKE ŠPORTNE SPODNJE HLAČE ZA MOŽE IN DEČKE
Vsi aktivni moški cenijo WATSONOVO atletsko vrečico in trismerno trebušno oporo. Elastičen pas – neprekosljiva moška udobnost. Dolga nošnja, mojsterski krój, pranje lahko, likanje nepotrebno, Jersey majice za kombinacijo.

OBRNITE SE Z ZAUPANJEM V VSEH NEPREMIČNINSKIH, DRUŽINSKIH IN PRAVNIH ZADEVAH NA:
CARL VIPAVEC
SLOVENSKI ODVETNIK IN NOTAR
278 Bathurst St., Room 4, Toronto, Ont. — EMpire 4-4004

Najlepše domače in svetovne povesti objavlja slovenski ilustrirani mesečnik
POVEST
24 strani velikega formata — Do dvanajst zaključenih povesti v vsaki številki — Popularen roman v nadaljevanjih.
Na željo pošljemo mesečnik brezplačno na ogled!
Letna naročnina znaša samo $5.00
Naslov za naročilo:
POVEST
P.O. Box 730, Brandon, Manitoba, Canada

MARY LINDA BEAUTY SALON
4 SHORT STREET RU. 2-3400
(Eglinton in Dufferin)
Mrs. S. GLAC

GOSPEJ ANI TIMLIN V SLOVO

Iz Ottawe je prispela vest, da je v ponedeljek 28. decembra zatisnila neumorne oči velika dobrotnica Slovenk—begunk, ki so v jeseni 1948 začele prihajati v Kanado. Dolge ure Slovenk—služkinj so se zdele še daljše, ker so bile v tujini, v novem svetu in okolju. V to osamelost pa je posijal žarek sreče, ko so ta dekleta, kot tudi fantje Slovenci, ki jih je usoda zanesla v Ottawo, dobile obisk ge. Timlinove, ki je bila neumorna delavka Catholic Women's League. Ona je poslušala tožbe in težave teh novih deseljencev, jih bodrila in jim skušala nadomestiti vsaj nekaj doma. Ob četrtkih so se vsi Slovenci v Ottawi zbirali na njenem domu, in šele danes lahko cenimo njeno delo, če pomislimo, da se je vseh gostov normalno nabralo 20 do 30. Oskrbela je Slovenkam lepe sobe v Rosary Hall, njene roke so poznale le eno vodilo, — daj! Tričetrt svojega dneva je posvetila beguncem, razdajala se je v polnem pomenu besede. "Nek četrtek je prišla nasmejana na slovenski sestanek, češ, sedaj niste več DP ampak New Canadians. Ona je bila tista, ki nam je že 1948. leta nadela to novo ime, mnogo prej, kot pa ostali kanadčani. Vse njene misli in dejanja so bila vedno z nami, vedno za nas", je dejala ena izmed deklet, ki je mnogokrat uživala njeno gostoljubje. Veselila se je uspehov novonaseljenk, bila na njih porokah, graduacijah itd. Slovenke, ki so "šle skozi Ottawo" imajo nešteto slik, kjer je bila ona v sredi svojih ljubljenk.

Drugo dekle, ki je bila še posebno pri srcu ga. Timlinovi je pripovedovale: "Pred dvemi leti sem jo obiskala v bolnici v Ottawi, ko me je pot po mnogih letih spet privedla v Ottawo. Solze so ji prišle v oči, v rokah je prebirala jagode rožnega venca: "Look who is here! I was just thinking about you girls, each and every one of you". (Glej kdo je tukaj! Pravkar sem mislila o vas dekletih, vas in vseh drugih).

Taka je bila prijateljica slovenskih begunk in beguncev ga. Timlinova. Naj ji bo lahka kanadska zemlja, ki jo je tako ljubila. Mi vsi pa se je spomnimo v molitvi zavedajoč se, da bo ona pri Njem še v naprej za nas prosila.

V.V.B.

USPEH SLOVENCA V RIMU

Dne 29. novembra smo se zbrali Slovenci s prečastitim P. Prešernom na blagoslovitev in odprtje prvega slovenskega Hotel Penziona BLED v Rimu.

Gospod Vinko LEVSTIK, ki je bil več let zaposlen pri velikem potovalnem uradu v Rimu kot poddirektor ,in njegova žena Danila roj. Žerjal iz Trsta, sta v Rimu odprla prvi slov. Hotel-Penzion BLED. Nahaja se v ulici Statilia 19 (tel. 777-102) poleg Porta Maggiore blizu železniške postaje. Prostori sami se nahajajo v lepi vili z lastnim vrtom in garažo.

Brez dvoma je to velik in pomemben uspeh slov. begunca, kajti s tem uspehom smo dobili mi Slovenci v večnem mestu Rimu domačo hišo. Sedaj ne bo več problema za izseljence po svetu, za zamejske Slovence in one iz domovine, kam naj se obrnejo, ko pridejo v Rim. Pri svojem rojaku bodo našli prenočišče, restavracijo, poleg tega pa tudi gostoljuben sprejem, ki ga samo rojak v svetu lahko nudi ob prihodu svojega rojaka.

Prečastiti p. Prešern je rekel g. Levstiku, da se zelo veseli njegovega uspeha ter mu iskreno čestita. K čestitkam p. Prešerna se pridružujemo tudi mi rimski Slovenci ter želimo g. Levstiku obilo uspeha! — Dr. S.F.

Knjige in revije

Alojzij Kuhar, THE CONVERSION OF THE SLOVENES AND THE GERMAN—SLAV ETHNIC BOUNDARY IN THE EASTERN ALPS, League of C.S.A., New York — Washington, 1959, 231 strani, cena vezani knjigi $5.—, naroča se pri Studia Slovenica, P.O. Box 4531, Washington 17, D.C., U.S.A.

Pred zaključkom 1. 1959 smo dobili objavljeno delo pokojnega dr. Alojzija Kuharja, njegovo disertacijo o pokristjanjenju Slovencev in slovenski narodnostni meji v tem času. Disertacijo je priredil za tisk dr. Janez Arnež. Podrobnejše poročilo o tem za Slovence važnem delu bo objavljeno v prihodnji številki.

Bojan Devetak:
ŽIVA VODA

Težko je pisati kritiko o pesmih, še predvsem, če imaš občutek, da dojemaš njih vsebino in smisel nekoliko globlje od povprečnega bralca. Ob takšnem spoznanju si podzavestno rečeš: ne, to ni krtika, ampak moje misli o pesmih in človeku, ki je bil te pesmi napisal; tu govori moja ljubezen do preprostosti in lepote, ki naj bi bila v njih zajeta. Zato od vsakega verza pričakujem, da mi pove nekaj, ob čemer lahko pripomnim: V tem je življenje, neizmaličeno in lepo. Vsaka beseda naj bi bila moj neizrečeni občutek, žerjavica in hlad na vse tisto, kar vsako življenje pestri in vodi.

Vendar je o pesmih, ki izidejo v samozaložbi, težko govoriti dosledno. Nekdo jih objavi z željo v osebnem prepričanju, da bo z njimi doprinesel svoj delež k zakladnici slovenske poezije, neoziraje se na to, kako bodo te pesmi sprejete med bralci. Drugi spet išče poti v svojem notranjem svetu, tenkočutnem in velikem. Ne najde poti izven tega individualnega sveta, ki je včasih bolj odraz psihološke krize, kakor resničnega, vsakdanjega človeka. V enem nastajajo pesmi brez življenja, v drugem z malo resnice. In takšnih ljudi z enakimi problemi je danes veliko. Zato mislim, da ne bo težko najti bralca, ki bo v tej ali oni pesmi našel delček sebe samega, pa čeprav ni nikoli razmišljal ali je temu tako ali ne.

Od kod torej Devetakove pesmi? Mislim, da se je bil avtor sam vprašal z uvodno pesmijo "Vprašanja", od kod prihajajo in kaj hočejo povedati. V zadnji kitici te pesmi pravi:

Ko prvi verzi tipajo v življenje
kdo ve, kje bodo našli svoj
odmev?
Vrisk, jok, bolest, smeh,
hrepenenje,
kaj moji pesmi bo odpev?

Imam občutek avtorjeve neodločnosti in nekritičnosti, bojazen pred samim seboj, ali bo s pesmimi uspel ali ne. Vse to mi da slutiti, da je hotel avtor "Žive vode" svoje pesmi predstaviti morda predvsem eni osebi ali majhnemu krogu ljudi v nek otipljiv dokaz osebne notranje moči. A te v Devetakovih pesmih ni veliko. Koliko jo je, bi se jo dalo enostavno primerjati s človekovim življenjem: ko je mlad, je poln ekspanzije, z leti pa tudi v njem vse ugaša. Pesmi, ki si slede nekako kronološko, mojo misel samo potrjujejo. Prvih nekaj pesmi je enostavnih in prisrčnih. Nimajo posebne metrične oblike, vendar diha iz njih ljubezen človeka, ki je v sebi odkril lepoto, pa je ne zna osvojiti in obdržati. V njem niha negotovost in zaman iščem verzov, kjer bi pesnik postavil sebe ali pa koga druzega odločno pred neko dejstvo, ki daje človeku pečat osebnega dostojanstva. Ni kremenit in izklesan. Pesmi preveva močna vsakdanja frazeologija, kar jemlje blesk, ki je pesmim potreben.

Kot sem že dejal, nekaj ljubezenskih pesmi mi ugaja. Potem pride vojna in beg iz domovine. Tu se pesniku zatika. Zdi se, kot da so bile pesmi napisane v dobi velikega razočaranja in osebnega svetobolja. Skratka, ne gre mu več tako, kakor v začetku te drobne zbirke.

Mimogrede. Pred seboj imam pesmi, ki so prav tako izšle v samozaložbi. Napisal jih je Branko Rozman pod naslovom: "Na steni spi čas". Razlika brez primerjave. Globoke so, preproste, lepe in svojske. Prebral sem jih z užitkom zadoščenja, kakor, če bi zmolil Oče naš.

Kot sem omenil že skraja, naj bi to moje pisanje ne bila neka splošna kritika, ampak bolj osebne misli in zaključki. Od pesmi pričakujem veliko, od petja še mnogo več. So stvari, ki jih pesnik ne sme preiti. Svet v tebi skriva svoj čar zate, tega pa, v katerem živimo vsi, nam mora prav pesnik z njegovo barvitostjo odkriti, da bo iz studenca, trave, drevesa, gozda ali laježa psov, odjeknila prava pesem, na katero bomo mislili tudi še jutri.

Pesem, "Prijatelju pesniku", je sloviti ruski pesnik Puškin zaključil takole:

"Izberi, kar imaš po svojem srcu rajši: slava je resda slast, a mir je stokrat slajši!"

To bi svetoval tudi avtorju "Žive vode".

T. Zagorc

SLOVAŠKA V PRAVI LUČI

Ne samo, da imamo Slovaki in Slovenci enako zastavo in da je v rabi isto ime 'Slovenke' za ženske pripadnice obeh narodov je tudi sicer mnogo podobnosti med nami. Ena med njimi je, da nas vsakdo, ki se sploh potrudi pisati o nas, slika po svoje v toliko meri, da se iz teh virov niti prepoznati ne moremo.

Da bi prikazal slovaški položaj v pravi luči vsem tistim, ki niso doživeli razmer ob snovanju Slovaške, pač pa so slišali ali brali mnogo o tem iz drugih virov, je dr. Jožef Krischbaum, ki trenutno živi v Torontu ter predava na trontski in montrealski univerzi, napisal obširno in dokumentirano delo NAŠ BOJ O SAMOSTATNOST SLOVENSKA (izdal Slovensky Ustav v Clevelandu 1958, tiskano v Muenchenu). Knjiga, ki je posvečena desetletnici smrti mučeniške smrti slovaškega predsednika msgr. Tise, je razdeljena v tri velika poglavja:

Prvi del razpravlja o vlogi države za narod, o pravici naroda do lastne države, o razvoju narodnostne in državne misli v Srednji Evropi in na Slovaškem. Sledi opis dogodkov neposredno pred razglasitvijo Slovaške republike z dokumenti o mednarodnem priznanju države. Zaključek prikaže delež Slovaške ljudske stranke pri oblikovanju državnega programa, ki so ga leta 1938 sprejele tudi vse ostale slovaške stranke z izjemo komunistov in socialnih demokratov.

Drugi del navaja razloge, zakaj Slovaki ne morejo biti zadovoljni z nobeno obliko Češko Slovaške, opisuje slovaške načrte u reditvi Srednje Evrope in razpravlja o pogojih uspečne organizacije Srednje Evrope.

Tretje poglavje prikazuje idejo panslavizma, obstoj na Slovaškem in izrabo panslavizma po sovjetih za pansovjetizem.

To knjigo, ki je predvsem namenjena slovaškemu občinstvu in je kljub precejšnji nakladi že skoraj pošla, ki pa utegne koristiti tudi slovenskim bralcem ne samo za razčiščenje pravega obraza Slovaške republike, marveč v bolj teoretičnem delu tudi za razčiščenje njihovega stališča do slovenskega narodnega programa, dopolnjuje pravkar izšla knjiga istega avtorja v angleščini: SLOVAKIA, Nation at the Crossroad of Central Europe, ki jo je založila založba Robert Speller & Sons Publishers Incorporated v New Yorku (cena $5), ki je namenjena mednarodni publiki. Več o tej drugi knjigi v prihodnji številki.

dreš

BELA LJUBLJANA

KNJIGE IN REVIJE

Dr. Hetod Turnšek, KRALJ SAMO IN NAŠ PRVI VEK, zgodovinska drama. V oceno smo prejeli zgoraj navedeno knjigo. Oceno bomo objavili v prihodnji številki. Danes objavljamo.

Pregled dosedanjeja dr. Turnškovega dela.

Liturgična dela (liturgične knjige):

Leto božjih skrivnosti — oris in razlaga cerkvenega leta,

Razvoj krsta v prvi Cerkvi,

Rimski Misal (založil stiaki samostan),

Veliki teden — Sveti teden; 2 izdaji,

Mali misal (izdala Mohorjeva družba v Celovcu),

V božji hram — otrški molitvenik,

Himne rimskega brevirja — prevedel dr. Lukman, izdal dr. Turnšek;

Kraljestvo božje — urednik 1936—1938,

Božji vrelci — urednik 6 let.

Literarno delo:

Potujoči križ, zgodovinska igra iz 12. stoletja v treh dejanjih; igrana 1. 1936 v. Stični. Prvo dejanje objavljeno tudi v Veri in dom 1956.

Država med gorami — zgodovinska drama iz 8. stoletja v 5. dejanjih; izšlo 1948; igrano na tržaškem radiu 1. 1949 in eno dejanje na Repentabru (na prostem).

Z rodne zemlje — zgodbe in idile, v Gorici 1952.

In hrumela je Drava — roman, izšlo v Trstu 1955.

Domače stezice — avtobiografske črtice, objavljeno v reviji Vera in dom;

Kralj Samo in naš prvi vek—zgodovinska drama iz 7. stoletja v 5. dejanjih; izšlo v Celovcu 1959.

In vladali so nam knezi — zgodovinski roman prvih slovenskih knezov (v rokopisu).

Narodopisna dela:

Pod vernim krovom — štiri knjigi; narodopisje

Od morja do Triglava — dve knjigi; narodopisje

Rod za mejo (H Spekonja) — politično — zgodovinski prikaz Benečije.

Dela, objavljena v revijah:

Med brati — roman v dveh delih;

Na Višarjah zvoni—roman

Marijine gore — zgodovinski roman (Vera in dom);

Obnovil:

Božji vrelci (Trst, 1946)

Kraljestvo božje (Celovec, 1955)

Gospa Sveta — Marijanski zbornik s prilogo Božji vrelci 1958.

Kanadski inžienerji na gradnji elekt. cent. v Pakistanu. Kanada je prispevala $37. milj. v Colombo Plan. (Can. Sc.)

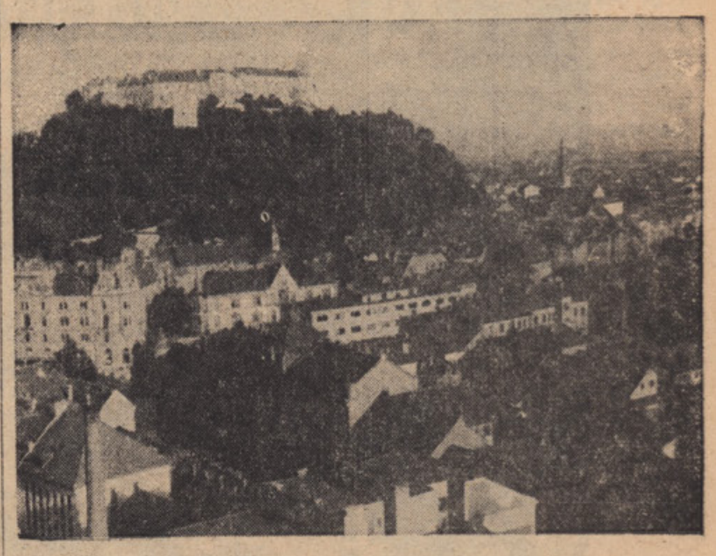

Pogled iz nebotičnika proti gradu

Nov Zavod na vseučilišču v Antigonishu

Msgr. Francis J. Smith, ki je bil od 1. 1955 vodja angleškega odseka oddelka za socialno akcijo kanadskih škofovskih konferenc, je bil imenovan za podpredsednika svetovno znane katoliške univerze v Antigonishu, N. Sc., središče zadružnega gibanja v Severni Ameriki, in obenem tudi za prvega ravnatelja na novo ustanovljenega Coadyjevega Mednarodnega zavoda. Novi zavod, ki je imenovan po nedavno umrlem msgr. Coadyju, znanemu teoretičnem in praktičnemu poborniku zadružništva, bo posredoval ideologijo in praktično izkustvo Antigonisha zastopnikom drugih narodov, ki prihajajo v obilnem številu sem, da bi izboljšali gospodarsko stanje zlasti v gospodarsko manj razvitih deželah.

● **Sedemdesetletnico rojstva je praznoval v Ljubljani Fran Alberht** pesnik, esejist, umetnostni kritik in literarni urednik. Posebne zasluge ima za dvig nivoja slovenskega gledališča.

Obiščite restavracijo

na 1115. Bay Str. Toronto
(pod Bloorom)
Prvovrstna domača hrana
cene zmerne, domače
ozračje!
Odprto vsaki dan od 12
opoldne do
9 zvečer.

the Diners' Club
RECOMMENDED MEMBER

WA. 3-7021
Vsem Slovencem se toplo
priporoča lastnica:
M. SEŠERKO

SLOVENSKA DRŽAVA izhaja prvega v mesecu.

Za SNZ, predsednik: Dr. A. Kuk. Za uredniški odbor: Dr. R. Čujes. Tehnična stran in oglasi: V. Mauko.

Letna naročnina znaša: Za ZDA in Kanado 3.-$. za Argentino 20. pezov, za Brazilijo 50 kruzeirov, za Anglijo 15 šilingov, za Avstrijo 30 šilingov, za Avstralijo 2.- avstr. L., za Italijo in Trst 600.- lir, za Francijo 500.- frankov. Naročniki v Argentini morejo poravnati naročnino tudi v upravi Slovenske poti.

Za podpisane članke odgovarja pisec. Ni nujno, da bi se avtorjeva naziranja morala skladati v celoti z mišljenjem uredništva in izdajatelja.